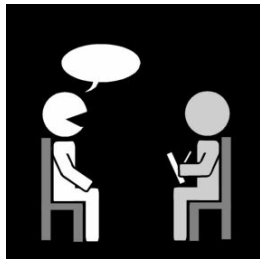
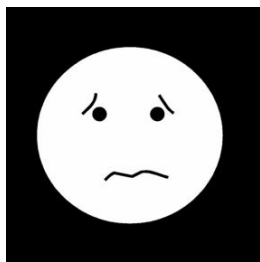

Kontakt med socialtjänsten

Jag har fått veta saker som gör mig orolig för hur ditt barn har det. När det händer är jag *skyldig* att anmäla *min oro* till Socialtjänsten. Skyldigheten gäller redan vid en *misstanke*, jag behöver inte vara säker på att barnet far illa.

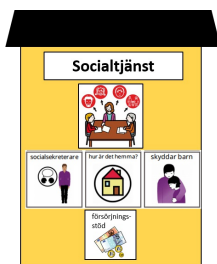
Vanliga skäl till oro för ett barn kan vara att barnet blir utsatt för psykiskt eller fysiskt våld, sexuellt övergrepp, att barnet inte får sömn, mat eller trygghet, att någon viktig vuxen runt barnet har ett missbruk eller på annat sätt inte kan ta hand om barnet på ett tillräckligt bra sätt. Det kan också handla om att barnet själv utsätter sig för fara som gör det svårt för vuxna att skydda barnet.

Min oro formulerar jag i en anmälan till Socialtjänsten. Det kan vara genom telefon eller skriftligt.

Anmälan till socialtjänsten är *inte* detsamma som anmälan till polisen.

Det går också bra att få stöd från Socialtjänsten genom att göra en *egen ansökan*, vid behov av stöd kan vi hjälpa till med denna.

Hos Socialtjänsten kan man få stöd på många olika sätt t.ex. stöd i föräldraskapet genom familjebehandling, barnsamtal, ekonomiskt bistånd och skydd av barn. Det är ovanligt att barn tas ifrån sina föräldrar.

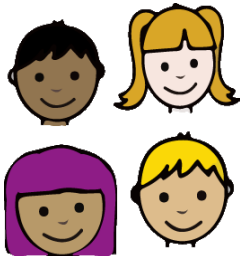
När anmälan är gjord kommer en socialsekreterare från Socialtjänsten att ta kontakt med barnets vårdnadshavare, oftast via telefon. Socialsekreteraren fattar beslut om en utredningen ska inledas eller inte.

När Socialtjänsten samlat in information om barnets situation i en utredning beslutas vilken typ av stöd som kommer erbjudas. Det vanligaste är att man som förälder får stöd i att bättre kunna möta, förstå och stötta sitt barn.

Ibland pågår stödet under en längre tid och sker både genom möten på socialkontoret och i form av hembesök.

Ytterst handlar en anmälan till Socialtjänsten om att säkerställa barns rätt till hälsa, trygghet och utveckling och att föräldrar ska kunna få stöd att tillgodose de behoven.